

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

יומא-טרף בקלפי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(ויקרא טז) ועשהו חטאת - הגורל עושהו חטאת, ואין השם עושהו חטאת. שיכול, והלא דין הוא: ומה במקום שלא קידש הגורל - קידש השם, מקום שקידש הגורל - אינו דין שיקדש השם? תלמוד לומר ועשהו חטאת - הגורל עושה חטאת, ואין השם עושה חטאת.	תא שמע:										⊕	
סתם סיפרא מני - רבי יהודה											⊕	
הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת	וקא תני:										⊕	
אלמא: הגרלה מעכבא.											⊕	
תיובתא דמאן דאמר הגרלה לא מעכבא תיובתא.											⊕	
אין הקניין מתפרשות אלא או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן.	רב חסדא:										⊕	
מאי טעמא דרב חסדא - דכתיב (ויקרא יב) ולקחה, (ויקרא טו) ועשה, או בלקיחה או בעשייה.	רב שימי בר אשי:										⊕	
ועשהו חטאת - הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת. שיכול, והלא דין הוא: ומה במקום שלא קידש הגורל - קידש השם, מקום שקידש הגורל - אינו דין שיקדש השם? תלמוד לומר ועשהו חטאת - הגורל עושה חטאת, ואין השם עושה חטאת.	מיתבי:										⊕	
והא הכא, דלאו שעת לקיחה ולא שעת עשייה היא, וקתני דקבע											⊕	
הכי קאמר: מה במקום שלא קידש הגורל, ואפילו בשעת לקיחה, ואפילו בשעת עשייה קידש השם בשעת לקיחה ובשעת עשייה, מקום שקידש הגורל שלא בשעת לקיחה ושלא בשעת עשייה - אינו דין שיקדש השם בשעת לקיחה ובשעת עשייה? תלמוד לומר: ועשהו חטאת - הגורל עושה חטאת, ואין השם עושה חטאת.	רבא:										⊕	
מטמא מקדש עני והפריש מעות לקינו, והעשיר, ואחר כך אמר: אלו לחטאתו ואלו לעולתו - מוסיף ומביא חובתו מדמי חטאתו, ואין מוסיף ומביא חובתו מדמי עולתו.	תא שמע:										⊕	
והא הכא, דלאו שעת לקיחה ולא שעת עשייה היא, וקתני דקבע											⊕	
ותסברא?	רב ששת:										⊕	
מטמא מקדש עשיר והביא קרבן עני - לא יצא.	והאמר רבי אלעזר אמר רבי הושעיא:										⊕	
וכיון דלא יצא - היכי קבע?											⊕	
אלא מאי אית לך למימר - שכבר אמר מעניותו											⊕	
הכא נמי - שכבר אמר משעת הפרשה.											⊕	
יצא	ולרבי חגא אמר רבי יאשיה, דאמר:										⊕	
מאי איכא למימר?											⊕	
לא תימא: ואחר כך אמר, אלא אימא: ואחר כך לקח ואמר.											⊕	
לקח, מוסיף ומביא חובתו מאי ניהו - דפריק ליה, והא אין פדיון לעוף											⊕	
כגון שלקח פרידה אחת. אי עולה זבן - מוסיף ומביא חובתו מדמי חטאתו, והאי עולה אזלא לנדבה. אי חטאת זבן - אין מוסיף ומביא חובתו מדמי עולתו, והאי חטאת אזלא למיתה.	רב פפא:										⊕	
מטמא מקדש עשיר והביא קרבן עני - לא יצא	גופא אמר רבי אלעזר אמר רבי הושעיא:										⊕	
יצא.	רבי חגא אמר רבי הושעיא:										⊕	
מצורע עני שהביא קרבן עשיר - יצא, עשיר שהביא קרבן עני - לא יצא	מיתבי:										⊕	
שאני התם דכתיב (ויקרא יד) זאת.											⊕	
אי הכי רישא נמי											⊕	
הא רבי רישא נמי											⊕	
תורת - לרבות מצורע עני שהביא קרבן עשיר, יכול אפילו עשיר שהביא קרבן עני - תלמוד לומר זאת.	והתניא:										⊕	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

		Talmud Navigator										
יומא-טרף בקלפי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מימרא											
ונילף מינה											◊	
מיעט רחמנא ואם דל הוא.											◊	
קשר לשון של זהורית בראש שער המשתלח, והעמידו כנגד בית שילוחו, ולנשחט כנגד בית שחיתו.												■
בא לו אצל פרו שניה, וסומך שתי ידיו עליו ומתודה.												■
וכך היה אומר: אנה השם עויתי ושפשפתי ושחטאתי לפניך אני וביתי, וכני אהרן עם קדושוך. אנה השם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ושפשפתי ושחטאתי לפניך אני וביתי וכני אהרן עם קדושוך ככתוב בתורת משה עבדך (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו.												■
והן עונין אחריו: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.												■
ולנשחט אקשירה קאי או אהעמדה קאי?	איבעיא להו:										◊	^
קשר לשון של זהורית בראש שער המשתלח והעמידו כנגד בית שילוחו, ולנשחט כנגד בית שחיתו שלא יתערב זה בזה, ולא יתערב באחרים.	תא שמע, דתני רב יוסף:										◊	!
אי אמרת בשלמא אקשירה קאי - שפיר, אלא אי אמרת אהעמדה קאי - נהי דבחבריה לא מיערב, דהאי קטיר ביה והאי לא קטיר ביה - באחריני מיהת מיערב.												!
אלא לאו שמע מינה - אקשירה קאי, שמע מינה.												!
שתי לשונות שמעתי, אחת של פרה ואחת של שער המשתלח. אחת צריכה שיעור, ואחת אינה צריכה שיעור, ולא ידענא הי מנייהו.	רבי יצחק:										◊	^
ניחזי אנן של שער המשתלח דבעי חלוקה - בעי שיעור, ושל פרה דלא בעי חלוקה - לא בעי שיעור.	רב יוסף:										◊	!
דפרה נמי בעי כובך	מתקיף לה רמי בר חמא:										◊	‡
כובד - תנאי היא.	אמר ליה רבא:											!
ודפרה לא בעי חלוקה?											◊	‡
כיצד הוא עושה, כורכן בשירי לשון	איתיביה אביי:										◊	‡
אימא: בזנב לשון.											◊	!
עץ ארוז, ושני תולעת שקלטתן שלהבת - כשרה.	רבי חנין אמר רב:										◊	■
נתהבה הלשון - מביא לשון אחר ומקדש	מיתיבי:										◊	‡
לא קשיא כאן - בקולחת, כאן - בנכפפת.	אביי:										◊	!
כובד תנאי היא	רבא:										◊	■
למה כורכן, כדי שיהיו כולן באגודה אחת, דברי רבי.	דתניא: [רבי]										◊	◆
כדי שיהא בהן כובד, ויפלו לתוך שריפת הפרה.	רבי אלעזר ברבי שמעון:										◊	◆
שלש לשונות שמעתי, אחת של פרה, ואחת של שער המשתלח, ואחת של מצורע. אחת משקל עשרה זוז, ואחת משקל שני סלעים, ואחת משקל שקל, ואין לי לפרש.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:										◊	■
של פרה - משקל עשרה זוז, ושל שער המשתלח - משקל שני סלעים, ושל מצורע - משקל שקל.	כי אתא רבין פירשה משמיה דרבי יונתן:										◊	■